

Du har et valg

A person is holding a magazine titled "Dom og frelse" (Judgment and Redemption). The cover features a sunset over a body of water. The magazine has "baptist.dk" printed on the spine and a green cross logo. The person is wearing blue jeans and a dark sweater.

Bump!

baptist.dk lander i postkassen

Et kirkeligt magasin fra BaptistKirken med inspiration til at leve som kristen i en fragmenteret hverdag. Bladet giver stof til eftertanke og refleksion over troen. Samtidig får læseren en mulighed for at spejle sig i andres opfattelse af kristen tro og etik, og dermed blive udfordret på egne holdninger.

baptist.dk og økonomien:

- indgår ikke i BaptistKirkens budget
- er udelukkende projektfansieret
- at udgive 6 blade i 2015 koster ca. 500.000 kr.

TAK til læserne for gaver indbetalt på konto 3201 10042879 mærket »baptist.dk«.

Gaver er:

- fradragsberettigede efter gældende regler
- indberettes til SKAT
- skattefradrag fra den første gave-krone
- intet bundfradrag og intet mindstekrav til gavens størrelse
- der er også behov for menighedernes støtte til baptist.dk
- menighedsabonnement koster 1.250 kr. for fem eksemplarer af hvert blad. Flere blade koster 100 kr. pr. stk. – bestil på info@baptistkirken.dk eller tlf. 3259 0708

[≡] Hanne Kiel
[📷] Linea Elleby Jørgensen
og Kristian Kieln

Bladet sendes seks gange om året til 3.000 adresser, som menighederne har besluttet. Dermed udgør *baptist.dk* en af BaptistKirkens bredeste kontakflader, og bladet kan altså også opfattes som et nationalt missionsprojekt. Gennem *baptist.dk* modtager læserne en kommentar til hverdagen med rod i evangeliet. Endelig binder bladet menighederne sammen og styrker fællesskabet mellem os.

Evangeliets udfordring

Bladets læsere har vidt forskellig baggrund. En del lever aktivt med i en baptistmenigheds fællesskab, mens andre af forskellige grunde har en tilknytning til en menighed uden regelmæssig kontakt. Tilknytningen til menigheden kan også primært være spejderarbejdet, ungdomsarbejdet eller kvindenetværket, hvor de deltager aktivt uden kontakt til menighedens øvrige fællesskab. *baptist.dk* medvirker til at fastholde og udbygge denne kontakt. Troen får stemme ind i livet for alle uanset baggrund. Læserne bliver mødt med evangeliets kommentar til hverdagens gøremål. Alle bliver opfordret til at tage troen alvor-

ligt og udfordret til at gøre hverdagslivet til efterfølgelse af Kristus.

Spot på kristen tro

I hvert blad sætter redaktionen spot på et tema, der enten er fælles menneskeligt eller væsentligt i forhold til kirke og kristendom. I 2015 har vi valgt at belyse temaerne: gospel, dom – frelse, du har et valg, at dø, menighed og gæstfrihed. Vi vil altså belyse kristen tro ud fra såvel den enkeltes som fællesskabets situation og synspunkt.

Udover et tema bringer *baptist.dk* også artikelsierier. I 2015 belyses så forskellige emner som dåb, spiritualitet, ritualer og ledelsens holdning – ofte til bladets tema. Portrætter, reportager om livet i baptistmenighederne og beretninger om de projekter, som baptister deltager i, findes også i bladene. Derved får læserne et indtryk af de mange områder, som enkeltpersoner og menigheder er engageret i.

Hvis du savner belysning af et bestemt emne eller en større sammenhæng, vil redaktionen meget gerne høre fra dig. Læsernes ønsker er en væsentlig inspiration til arbejdet med *baptist.dk*.

Tre spørgsmål og svar om *baptist.dk*

Efter en årrække som flokfører lever Aasa Christiansen i dag i udkanten af et menighedsfællesskab sammen med sin mand. *baptist.dk* lander også i deres postkasse, og hun har givet sit svar på tre spørgsmål om bladet:

Hvilken type artikler finder du mest inspirerende?

– De artikler, hvor folk har prøvet noget med hensyn til deres forhold til andre mennesker, og har givet plads for deres anderledes opfattelse af troen.

Hvad bidrager *baptist.dk* med til dit liv?

– I mit daglige liv betyder bladet, at jeg har noget at holde fast i. Jeg føler, at I kender mig og tager mig, som den jeg er.

Udfordrer bladet din kristne overbevisning - og hvordan?

– Min kristne overbevisning er af den stille af slagsen. Når *baptist.dk* kommer ind ad døren, bliver jeg bekræftet i, at jeg er god nok, og at der også er en lille plads til mig.

Indhold

Du har et valg

2 Bump!

– om baptist.dk

5 At vælge sit liv

– leder

6 Julius vil forandre verden

– om Købnerkirkens café

9 Et valg – eller udvalgt?

– kronik af Rasmus Jonstrup

12 Udvalgt af kærlighed

– kronik af Hanne Kiel

14 At vælge livet...

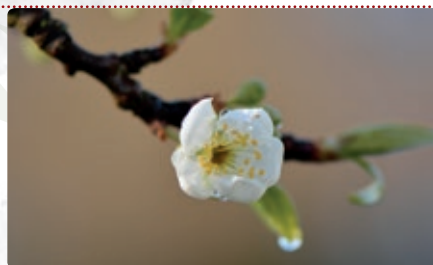
– på vanskelige vilkår

16 »Frygt ikke – tro kun«

– om BaptistKirkens lederkonference

18 Konflikter – en prøvesten for kærligheden

– Ruth Cilwik på lederkonferencen

20 Når livet bli'r til, må det elskes

– en ny tid

22 Spiritualitet – åndeligt liv i praksis

– serie om tro og spiritualitet

24 En utrolig livsvej

– portræt af Benny Blumensaat

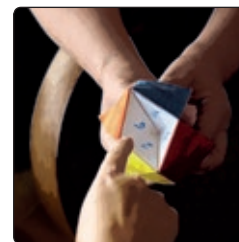
27 Ingstrup som bogby

– glimt

27 Navne

28 Vælg i dag, hvem I vil tjene ...

– serie om dåben

Forsiden

[📷] Kristian Kiel

30 Jeg går med blæk på kroppen!

– om tatoveringer

32 Dit og mit valg

– ledelsen tager ordet

33 Vielse

– serie om kirkens ritualer

34 Kirkens kvinder i Burundi

– kamp for ligestilling

36 Når drømme bliver til visdomsord ...

– klumme

Redaktion

Hanne Kiel, redaktør

tf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com

Bente Jensen, tf. 9829 3302, beje@events.dk

Lea Binta Kjeldgaard, tf. 6016 1219, leabinta@gmail.com

Lone Møller-Hansen, tf. 2347 4015, lonemh@live.dk

Else Skov Villadsen, tf. 7583 4006, else@villadsen.com

Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær

tf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:

Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Århus

Trykkeri: V-Print, Holstebro

Oplag: 3.200

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 4: 10. juli. Deadline 11. maj.

Nr. 5: 25. september. Deadline 27. juli.

Nr. 6: 27. november. Deadline 28. september

Baptistkirken i Danmark

Sekretariatet

Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S

Tlf. 3259 0708

Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12

E-mail: info@baptist.dk

Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

At vælge sit liv

Igennem alle aspekter af vores liv, i alle døgnets vågne timer, foretager vi valg og fravalg. Efterhånden som vi lever vores liv, bliver vores gentagne hverdagsvalg til hverdagsvaner, og vanerne bliver til traditioner. Vanerne og traditionerne former vores liv og giver det indhold.

[≡] Lea Binta Kjeldgaard
[□] Kristian Kiel

Jo flere gange, vi gør en bestemt ting i en bestemt rækkefølge, jo lettere bliver det for os at gøre denne handling uden at tænke for meget over det. Jo flere gange, jeg husker at give hunden mad i sin skål om morgenen, jo lettere bliver det for mig at huske det næste morgen. Vi vælger selv de handlinger, vi gentager, indtil de bliver til vaner, men nogle gange glemmer vi, hvad vi vælger fra ved at foretage disse valg.

Vores vaner skaber en forventning om, hvordan tingene er og skal være. Hvis tingene derimod ændrer sig, følger vores vaner ikke automatisk med – vi skal selv bryde dem, og det kan være lige så svært som at opbygge dem. Hvis min hund bliver passet et andet sted, vil jeg automatisk have lyst til at give den mad hver morgen, selvom den ikke er her. Det kræver, at jeg

hver morgen bevidst vælger ikke at lægge mad i hundeskålen.

Vi er vant til at tage valg – det er det, hele vores liv bliver bygget op omkring – men derfor er det ikke altid lige let. At vælge kan være svært. Der er et ordsprog, der siger: »Livet består 10 % af det, der sker omkring os, og 90 % af hvordan vi vælger at reagere på det«. Livet er ikke altid let, og når livet er hårdt, kan det være svært at vælge – at vælge at reagere åbent og positivt.

Jo flere gange, vi imidlertid vælger at reagere åbent og positivt overfor de udfordringer, vi møder, jo lettere vil det være at gøre det konsekvent igennem hele vores liv. Hvordan vi vælger i vores liv, og hvordan vi vælger at reagere, bliver også til vaner, og det er det, der i sidste ende skaber vores liv.

Julius vil forandre verden

Den kristne kirke er kaldet til at bringe Guds Rige nær i hele verden. Købnerkirken på Amager har taget den udfordring og det kald op – og de er begyndt nede i krypten.

» Vi i Købnerkirken ser Café Julius som vores café. «

Mere præcist drejer det sig om en café, kaldet *Café Julius* og opkaldt efter Julius Købner, som også har lagt navn til Købnerkirken. De to er altså nært beslægtede og deler adresse, men caféen er drevet af den selvstændige Foreningen Julius, som arbejder uafhængigt af Købnerkirken.

[ ] Maria Klarskov, Kimmie Philipsen og Silas Anhøj Solberg

[ ] Kimmie Philipsen, Silas Anhøj Solberg

Café Julius arbejder på flere planer. Der er visioner om frivilligt arbejde og et erfaret behov for, at kirken er med til at løse nogle situationer i lokalområdet omkring Skotlands Plads og ude i den store verden.

baptist.dk har sat formanden for Foreningen Julius, Kimmie Philipsen, og formanden for Købnerkirkens menighedsråd, Silas Anhøj Solberg, stævne for at finde ud af, hvad der egentlig sker dernede i krypten.

Hvorfor er Café Julius en god ide?

Kimmie: Du kan hjælpe andre mennesker ved at spise din aftensmad og drikke din kaffe i *Café Julius* – det er da et fantastisk koncept! Du gør en god gerning, samtidig med at du får varm mad i hyggelige omgivelser og er sammen med andre mennesker. *Café Julius* skal blive det nye samlingssted for beboerne i lokalområdet. Vi har allerede en mødre-gruppe, der mødes og spiser aftensmad en gang om ugen. Vi forventer, at *Café Julius* i løbet af foråret og sommeren bliver endnu mere integreret i lokalområdet, når vi får udendørs servering, og derved bliver mere

synlige på Skotlands Plads. Vi støtter også lokale projekter, fx Barnets Blå Hus for børn i misbrugsramte familier.

Silas: Ideen om en offentlig café udsprang af en visionsproces i Købnerkirken, hvor vi snakkede om, hvilken kirke vi gerne ville være, og hvordan vi kunne være relevante for vores omgivelser. Vi definerer os selv som et fællesskab af mennesker, der sammen går den vej, Jesus har vist os. Købnerkirkens vision er at møde mennesker og hjælpe dem med at følge Jesus – sammen med os. Til det formål er en offentlig café et genialt redskab. Det giver helt nye rammer for mødet med mennesker i vores nære omverden.

Kimmie: Desuden hjælper det også lokalområdet, at de frivillige medarbejdere i *Café Julius* bliver en del af et team og et fællesskab. Her dannes sociale relationer samtidig med, at man gør noget godt for dem, der har brug for hjælp – både i lokalområdet og ude i den store verden. Jeg hører tit, at de frivillige synes, her er hyggeligt og rart at være.

» Vi får udendørs servering, og derved bliver vi mere synlige på Skotlands Plads. «

» Hvorfor hedder cafeen ikke Købnerkirkens cafe?

Silas: Vi har valgt at stifte en selvstændig forening til at drive *Café Julius*. Der er en navnemæssig meget tæt forbindelse mellem *Café Julius* og Købnerkirken – det er selvfølgelig helt bevidst, fordi vi i Købnerkirken ser *Café Julius* som vores café. Der er også et stort overlap mellem de aktive i cafeen og de aktive i kirken, men det har været vigtigt for os at skille tingene ad juridisk for at sikre caféen det bedste grundlag at virke på. *Foreningen Julius* har til formål at lave sociale projekter med næstekærlighed som en central værdi. Men foreningen har ikke et religiøst formål, og forkyndelsen af det gode budskab vil altid foregå i regi af Købnerkirken. Det sikrer caféen et godt og selvstændigt udgangspunkt for at skabe gode samarbejdsrelationer også med andre organisationer, som har mere vægt på det sociale end på det kristne.

Hvad er udfordringerne og gevinsterne ved at drive Café Julius?

Kimmie: Den største udfordring er nok, at vi alle – administration som medarbejdere – er frivillige med fuldtidsjobs ved siden af. Ingen af os har erfaring med at starte virksomhed eller drive café, så vi har skullet lære meget undervejs. Det har været spændende og tidskrævende. Vi har

ikke én leder, der har det store overblik, men en ledergruppe, som samarbejder om opgaven. Det giver lidt ekstra møder. Vi har heldigvis allerede mange frivillige medarbejdere, men vi kan sagtens bruge mange flere, så vi på sigt også kan udvide vores åbningstider.

Silas: En anden udfordring er også, at mange mennesker, som vi aldrig har mødt før, ønsker at arbejde frivilligt i caféen. Det kan være svært at tilbyde dem noget at gå til hånd med i caféen, når vi stadig selv er ved at lære, hvordan man gør. Men vi er overbeviste om, at vi gør det rigtige, og vi er sikre på, at også denne opgave nok skal lykkes for os.

Kimmie: Den største gevinst er nok, at vi allerede nu genererer et overskud, og derfor kan hjælpe andre mennesker via de projekter, vi støtter. Lige nu er *Café Julius* nok ikke særlig kendt ude i den store verden, men vi har allerede doneret en del af vores overskud til projektet »*Rise and Shine Nepal*« – et projekt som hjælper forfulgte enker i Nepal.

Desuden er det da også helt fantastisk, at det strømmer til med nye frivillige medarbejdere, som vil være med til at gøre noget godt for andre mennesker og synes, at vores café er det helt rigtige sted at være. Det er vores mål og drøm, som vi allerede nu ser blive realiseret. Det er stort!

Et valg – eller udvalgt?

Hvorfor valgte du at tro på Jesus? Når du ser tilbage på dit liv, hvorfor tog du så en anden beslutning end dine ikke-kristne venner? De færreste kristne vil nok svare, at det var, fordi de var klogere eller mere begavede. De fleste vil nok spontant og glad sige, at det var, fordi Gud mødte dem, og at det hele altså var ved Guds nåde alene.

[≡] Rasmus Jonstrup Hansen
[☐] Privat og Bibelselskabet

12. maj 2009 rangerede *Time Magazine* det såkaldte »New Calvinism« som en af »10 Ideas Changing the World Right Now« – dvs. én af 10 idéer, der ændrer verden just nu. Denne »New Calvinism« går tilbage til den franske teolog og re-

formator, John Calvin (1509-64), men det essentielle i udvælgelseslæren går længere tilbage til mange andre, blandt andet Martin Luther (1483-1546) og endda helt til kirkefaderen Augustin (354-430). Sammen med bl.a. Luther var Calvin med til at vælte den daværende verden med reformationen. Derfor kaldes denne ellers oldgamle teologi også ofte for »reformert« teologi.

Alt for få svar

I dag er strømmingen tilbage til Calvin og de andre utrolig stor, særligt blandt unge. Dette skyldes primært indflydelsen fra amerikanske prædikanter og forfattere som John Piper, Timothy Keller og Mark Driscoll, hvoraf John Piper nok er vigtigst. Gennem internettet har de fået spredt deres budskab til tusindvis af mennesker over hele verden, ja, selv til et lille baptistsamfund i Danmark.

Men hvorfor gider unge baptister lytte til disse prædikanter? Får man ikke nok i kirkerne? Sandheden er, at mange af os unge i dag ikke har følt os tilfredsstillet i vores kirker. Vi er en generation, der er

» Vi ønsker at vide, hvad Guds Ord siger. «

→ vokset op med, at den ældre generation har revet systemer ned og stillet spørgsmålstejn ved alt. Det er blevet for meget. Der er alt for mange spørgsmål og alt for få svar, hvilket frustrerer os unge.

Tørst efter bibelsk sandhed

Nu vil vi bygge noget op. Vi søger svar på vores teologiske, etiske og personlige spørgsmål. Vi ønsker at vide, hvad Guds Ord siger. Mange svar kan findes hos prædikanterne fra USA, der netop tør give svar. Her kan man få slukket sin tørst efter bibelsk sandhed.

Det er altså essentielt, at denne bevægelse kommer ud af en længsel efter at komme tilbage til Bibelen. Dette er kernen af Den Nye Calvinisme: En jagt efter sandheden – at være reelle kristne. Hvis calvinisten møder en sandhed i Bibelen, der ikke stemmer overens med hans egne tanker og følelser, antager han derfor, at det er *ham selv*, der er noget galt med, ikke Skriften.

Dette høje bibelsyn er blandt andre ting grundlag for calvinismens fem punkter. De opstod under en debat mellem Calvins og Jakob Arminius' efterfølgere (arminianerne) efter de to teologers død. De to sider var uenige i de fem punkter, som for calvinisterne hedder:

- **fuldkommen fordærvelse** – du kan ikke vælge Gud til i dig selv
- **ubetinget udvælgelse** – Gud vælger ultimativt, hvem der skal frelses; det sker ikke pga. noget, du har gjort
- **begrænset forsoning** – Jesus døde *alene* for disse udvalgte på en frelsende måde
- **uimodstælig nåde** – du kan ikke sige nej tak, når du bliver mødt af Guds frelsende nåde
- **de helliges udholdenhed** – Gud vil aldrig lade de udvalgte miste deres frelse.

For arminianerne hedder det derimod det modsatte, nemlig at *du* ultimativt bestemmer alting.

Vi er vant til at vælge

Den calvinistiske tankegang ligger utrolig fjernt fra os. Vi er vant til, at vi er de ultimative herrer i livet, at vi bestemmer over vores penge, tid og kræfter. Vi lever i en tid uden respekt for autoriteter, hvor vi får at vide, at »du er din egen lykkes smed«, og at du kan, hvad du vil. At Gud ultimativt bestemmer over os, ligger altså fjernt fra vores kultur.

Grunden til, at unge reformerte som jeg selv er kommet frem til, at disse sandheder alligevel må være rigtige, er skriftsteder som: »Så afhænger det altså

ikke af menneskers vilje eller stræben, men af Guds barmhjertighed«¹ og »I ham har vi også fået del i arven, vi som var forudbestemt dertil ved Guds beslutning; for han gennemfører alt efter sin viljes forsæt«² og »... alle, som var bestemt til evigt liv, kom til tro«.³

Nogle vil sige, at det ikke giver mening, at Gud vælger nogle og ikke andre, eftersom »Gud er kærlighed«⁴. Men hvem er vi, at vi vælger dette skriftsted over de andre? Er vi ikke nødt til at læse Bibelen med Bibelen? Er vi ikke nødt til at danne vores forståelse ud fra alle skriftstederne? Hvis min definition af kærlighed ikke stemmer overens med den bibelske, må det nødvendigvis være min definition, der er noget galt med. Det er altså mig, der må ændre mit syn.

Det fantastiske er, at man kan være sikker i sin frelse, for Kristus mister aldrig et af sine får. Det afhænger ikke af mig, og

1) Romerbrevet kap. 9, vers 16. 2) Efeserbrevet kap. 1, vers 11. 3) Apostlenes Gerninger kap. 13, vers 48. Se fx også Johannes evangeliet 5:21; 6:37; 15:16; Romerbrevet 8:30; 9:11-12; 2. Mosebog 33:19; Titusbrevet 1:1; Malakias 3:17; 2. Timotheus 1:9; Efeserbrevet 1:4-5; 2:5; Apostlenes Gerninger 18:9-10. 4) 1. Johannes' brev kap. 4, vers 8

Rasmus Jonstrup Hansen, teenageleder og lægprædikant i Bethelkirken, Aalborg. Rasmus er også en af lederne på ONE.

» Er vi ikke nødt til at læse Bibelen med Bibelen? «

derfor går al æren i mit liv til Gud. Intet kan jeg prale af, end ikke mit valg om at følge Jesus, for selv det var af Guds nåde, ja, af Guds nåde alene.

Men lyt ikke blot til, hvad jeg eller nogen anden siger, men tjek det selv i Guds ord. Lad os gå tilbage til Bibelen!

Udvalgt af kærlighed

Den religiøse trang ligger dybt i ethvert menneske, og vi har alle – bevidst eller ureflekteret – taget stilling for eller imod tro på noget guddommeligt.

Tro eller ikke tro på Gud? Det er et grundlæggende eksistentielt spørgsmål for det menneske, der kender til kristendom. Her er det ikke længere noget udefinerligt religiøst, der er sat til overvejelse, men den personlige opfattelse af Gud, som vi kender fra Bibelen. Kan jeg tro, at Gud er til, og at Gud vil mig det godt, eller må jeg afvise det som tankespind? Og dernæst: Tror jeg på Gud, fordi Gud har udvalgt mig – eller fordi jeg har valgt Gud til?

Fakta | **Hanne Kiel**

- freelancepræst og medlem af Ingstrup Baptistmenighed
- medlem af redaktionen siden 2005
- præst i Brovst 1999 - 2005
- teologiske studier Århus Universitet
- gift med Henning, sammen har de 3 voksne børn

[≡] Hanne Kiel
[□] Dreamstime

Det første, Bibelen fortæller os om at være menneske, er, at Gud har skabt os. Vi er altså resultat af Guds skabervilje og skaberkræfter. Efter skabelsen så Gud på sit værk, og ›Gud så at det var godt‹¹. Mennesket er altså godkendt, og mennesket er elsket². Det er vores livsbetingelse, og det er basis for menneskets forhold til Gud. Grundlæggende er mennesket skabt til fællesskab med Gud, elsket og accepteret af Gud.

Guds kærlighed til trods

Lige såvel som Guds kærlighed til mennesket er en livsbetingelse, er menneskets syndighed et af livets grundvilkår. Det gælder Adam og Eva³, og det gælder os. Paulus lægger ikke fingrene imellem: ›Der er nemlig ingen forskel på folk, alle har syndet og er langt fra Gud‹⁴. Hver for sig har vi sagt fra overfor Gud og insisteret på at tilgodese vores egne ønsker. Det kommer der ikke noget godt ud af.

» Mennesket er altså godkendt, og mennesket er elsket. «

I Bjergprædiken⁵ gennemgår Jesus en række bud fra Det gamle Testamente. Jesus påpeger, hvordan vi går imod Guds vilje, og hvad konsekvensen er. Det er én lang analyse af synden og dens konsekvenser. Med udgangspunkt i de enkelte bud etablerer Jesus dernæst et nyt ideal for menneskers liv. Et ideal, der svarer til Guds rige. Når det efterleves, er Guds rige nær, og skabelsesordenen bliver genoprettet midt i en verden præget af synd.

På Guds initiativ

Fordi mennesket sætter sig op mod Guds vilje for verden, bryder relationen til Gud sammen. Det tillidsfulde, åbne forhold mellem mennesket og kærlighedens Gud er ikke længere muligt. Ind i den virkelighed lyder Guds kald til omvendelse. Gud udfordrer mennesket til at opgive sin egoistiske livsstil, vende sig bort fra synden og åbne sig for Gud på ny, så relationen til Gud kan genetableres.

Gud kalder ikke kun en gang, men gang på gang. Udfordringen til at ›tage sit kors op og følge Jesus‹ lyder konstant, og Gud stiller ingen betingelser – udover ønsket om at høre Gud til og følge Jesus efter.

Valget er frit

Konfronteret med Guds vilje for vores liv og udfordret af Gud til endnu engang at gå ind i en kærlighedsrelation til Gud kan

» Vi er udvalgt til et liv i Guds nærhed, men vi vælger selv, om vi vil. «

mennesket gøre, som det vil. Vores vilje er fri og ubundet. Det, vi vælger at gøre, er op til os. Vi er udvalgt til et liv i Guds nærhed, men vi vælger selv, om vi vil.

Vi ser det klart i evangelierne. Mennesker reagerer forskelligt på Jesus Kristus. Nogle afviser ham som farisæerne og de skriftkloge⁶, andre er ikke imod, men heller ikke for, og endelig er der dem, der tager imod kaldet. De kommer til tro og bekender Jesus som Kristus.⁷

Igen, igen – og en gang til

Guds kærlighed til mennesket er konstant, men mennesket må vælge at leve i den. Hver gang vi vender os til Gud, genetableres den frie kærlige relation til Gud, og Guds verden bliver igen menneskers virkelighed. Guds rige er på ny blevet virkeliggjort, og skabelsesordenen, hvor alt er ›såre godt‹, er genoprettet – indtil mennesket atter vender sig væk fra Gud.

Men Guds kærlighed er konstant. Hver gang tager Gud sit elskede menneske til nåde igen – og det er ganske gratis!

1) 1. Mosebog kap. 1, vers 31. 2) 1. Johannes-brev kap. 4, vers 19. 3) 1. Mosebog kap. 3. 4) Romerbrevet kap. 3, vers 23-24 (DNA). 5) Matthæus-evangeliet kap. 5-7. 6) Lukas-evangeliet kap. 11, vers 53-54. 7) Markus-evangeliet kap. 8, vers 27-30

At vælge LIVET ...

Hvordan tackler man livet, når man vågner op på Rigshospitalet og mangler hele venstre ben, højre fod og det meste af venstre arm?

[≡] Bente Jensen
[📷] Oskar Pedersen

Karsten Pilgaard levede et normalt og aktivt familieliv, 63 år gammel, med arbejde som lærer på handelsskolen, da han i januar 2014 blev angrebet af dræberbakterier og vågnede op dybt invalid. For os, der er tæt på ham, har han været et lysende eksempel på vilje til at komme tilbage. Men jeg vil lade Karsten fortælle:

– Min første erindring fra Rigshospitalet var, at min kone og mine tre voksne børn stod der, da jeg vågnede. Så var jeg klar over, det var alvorligt. Men erkendelsen af min nye situation kom langsomt. I starten havde jeg det som om, »det her er bare en ond drøm, jeg vågner snart«. Jeg var medicineret og påvirket på syn og hørelse af min behandling i trykkammer. Det var nok barmhjertigt!

Du VILLE, men der må have været svære perioder?

– Når jeg ser tilbage, var der især to perioder. Den sidste tid på sygehuset var bare »opbevaring«. Der var ikke nogen, der tog vare på, at der skulle være en fremadskri-

dende proces for mig. Jeg måtte selv slå i bordet og forlange et møde med sygehus og kommune, fordi jeg ville hjem.

– Den anden periode ramte mig, selv om jeg var forberedt på det. Det var en uges tid efter, jeg var kommet hjem. Jeg var lykkelig for at komme hjem, selv om jeg skulle have hjælp 9 gange i døgnnet og skulle hejses ud af sengen i svøb. Jeg vidste, jeg ikke ville kunne gå rundt, men da jeg blev konfronteret med alle de ting, jeg var vant til, og som jeg ikke kunne mere, var det en bitter pille at sluge.

Hvordan fandt du styrken til at komme videre?

– Det ved jeg ikke – jeg er åbenbart skruet sådan sammen. Men der er jo ikke noget alternativ! Jeg kan ikke tillade mig over for mine nærmeste at blive en gammel sur mand. Én ting er, at det går ud over mig selv, men det går også ud over min kone og

børnene, og det er ikke rimeligt. Det har de ikke fortjent, så der er kun én ting at gøre. Lær så meget, du kan, vær positiv og vær så tilfreds med det liv, du kan få.

Min kone har været en meget stor hjælp. Vi har altid haft et meget nært forhold. Når vi tidligere har diskuteret lidt, har hun før beskyldt mig for at være »en lalleglad jubeloptimist, der ikke så realiteterne i øjnene«. Det kommer mig nok til gode nu!

Du har oplevet mange små fremskridt i det forløbne år?

– Vi har fået et liv igen, fortæller Karsten, og vi har lært, hvor vigtigt det er at fejre alle mine små sejre.

I det forløbne år har han trænet ihærdigt og har i dag kun brug for hjælp om morgenen til sit bad. Huset er indrettet, så han kan komme ind og ud med sin elektriske kørestol ved egen hjælp. Karsten har fået protese på højre ben og kan i dag selv

» Vi har fået et liv igen og har lært, hvor vigtigt det er at fejre alle mine små sejre. «

flytte sig fra seng over i kørestol. Han kører ture i lokalområdet, sludrer med bysbørnene, klarer en del indkøb og deltager i byens sociale liv. Og han kan i dag flytte sig fra kørestol ind på passagersædet i familiens bil og har været på besøg hos børnene i Århus og i Kolding. Karstens kone arbejder stadig, og han tilskynder hende til et liv også med egne interesser.

Du har valgt LIVET ...

på en måde, så vi andre ofte glemmer dit handicap. Du er at være sammen med som før, har en stor viden om mange ting og vedligeholder den. Vi ved, at familie og venner betyder rigtig meget for dig. Men har du fået andre prioriteter nu?

– Jeg foretager mig mange af de ting, jeg forventede at kunne gøre som pensionist, men derudover er jeg begyndt at gå i kirke. Det har vi altid kunnet lide, men andre ting tog vores tid før. Jeg holder af stemningen og roen, kan lide at blive løftet lidt op over hverdagen og få nye tanker. Mit barnebarn på 9 år ville følges med mig i kirke. Det var en dejlig oplevelse.

– »Intet er umuligt«, lød rådet til mig, og det bestræber jeg mig på at efterleve.

» Jeg kan ikke tillade mig over for mine nærmeste at blive en gammel sur mand. «

Nekrotiserende fasciitis, også kaldet *dræberbakterie*, er en sjælden bakteriel infektion, som bevæger sig så hurtigt i underhuden, at det ofte er nødvendigt med amputationer for at redde patientens liv. I Danmark smittes mellem 50 og 100 mennesker årligt med denne bakterie. Chancen for overlevelse er afhængig af, hvor hurtigt sygdommen diagnosticeres og behandles.

»Frygt ikke – tro kun«

Udfordringerne er mange – både i vores samfund og i vores kirke – lød det i invitationen til **lederkonferencen**, der samlede 105 deltagere på Vingsted Centeret 20.-21. marts.

God dialog, inspirerende undervisning, god mad, fællesskab og menigheder, der delte deres kampe – det var de tilfredse ord fra deltagerne på lederkonferencen. Og mange udtrykte ønsket om en gentagelse. Weekendens var præget af åbenhed over for hinanden, vilje til at udveksle erfaringer, drøfte menighedsforhold og knytte venskabsbånd samtidig med, at sindet blev fyldt af nye tanker og ny viden.

Tjen frimodigt, så længe du har menighedens tillid!

Sådan bød Bent Hylleberg velkommen og fortsatte med Paulus' ord til menigheden i Rom: »Accepter hinanden«, for vi er alle blevet accepteret af Gud!

At tænke nyt på en Jesus-agtig måde

Man ændrer ikke en kirke ved at ændre strukturen, var temaet for Birger Nygaard, ansat ved Folkekirken's Mission. I Vesten er

[ ] Anne-Marie Winther og Tine Kragh, Vrå

[ ] Finn Günther og Lone Møller-Hansen

den grundlæggende idé med at være kirke under pres, bl.a. på grund af individualisme og sekularisering. Vi er ikke kun tilskuere, men en del af denne udvikling. Fællesskab er blevet til: Hvad får jeg ud af det! – et udsagn, der blev ivrigt diskuteret bagefter af deltagerne. Strukturændringer rammer menigheder og kirker som en hammer. At ændre strukturer er et ledelsesansvar, der fylder rigtigt meget i de fleste kirker, men ved at ændre disse får vi ikke fat i selve sagen og problemerne.

Er vores kristendom blevet til en kirke-maskine, der har mistet dampen og ikke er til velsignelse? Birger Nygaard er et menneske, der er bevidst om læringen af sin rejse i troslivet, og som derfor udfordrede os til at turde forandre os i vores liv som kristne. Vi må tilbage til rummet, hvor tro skabes, og hvor vi sidder ved Jesus' fødder og lader os forvandle.

Ledelse og konflikter

Keld Dahlmann eller Ruth Cilwik Andersen var eftermiddagens to muligheder. Keld Dahlmann talte om »At turde – om at have mod til at lede« og tog udgangspunkt i beretningen om Moses. Ruth Cilwik Andersen brugte både sine erfaringer som præst og som coach til at undervise om ikke at frygte konflikten, men heller ikke skabe mere konflikt end højst nødvendigt.

Hører vi Guds stemme?

Daniel Norburg, fra den Evangeliske Frikirke i Sverige, talte om profeti. Hans hovedtese var, at det at forløse den profetiske gave er nøglen til de andre gaver. Oplæget drejede sig ikke om den specifikke nådegave »profeti«, men om det grundvilkår, vi har som troende: At vi efter Guds kærlige ønske – med Helligåndens hjælp – er i stand til at høre Hans stemme. Den almene gave til at profetere/høre, hvad Ånden siger, har vi alle, men det er noget, der skal trænes, noget vi skal stræbe efter. Det var spændende at lære af de praktiske metoder, han i sin menighed brugte for at få profetierne frem. Det inspirerede os til at gå hjem og gøre det efter: Undervise om emnet, sætte fokus på at lytte til Guds stemme under bønnen før gudstjenesten

» Fællesskab er blevet til: Hvad får jeg ud af det! «

– og så tage det med ind i gudstjenesten som optakt til en tid til forbøn. Tilbage er der at tænke: Vil vi overhovedet vove os ud i det her? Ja da! Hvem vil ikke gerne høre Guds stemme? Og for den, der modtager en profeti: Er der noget større end at vide sig set af universets skaber?

Et kirkesamfund med en mission, hvordan griber vi det an?

Det kunne være svært at komme efter, men ledelsen havde et fint afsluttende indlæg i bedste interviewstil, hvor de satte fokus på deres fire ønsker for det fremtidige arbejde i BaptistKirken:

- At mennesker skal møde Jesus;
- at jorden bliver mere præget af Guds rige,
- at kirker arbejder sammen og
- at støtte og opmuntre hinanden.

Det lykkedes dem at kommunikere, at vi også er set af dem, og at de gerne vil være i god dialog med menighederne om alt, hvad der rører sig.

Konflikter

– en prøvesten for kærligheden

Ruth Cilwik Andersen er præst i Missionsforbundet i Frederiksværk, formand for Frivilligcenter Fredensborg, har en baggrund i Pinsevækkelsen og er tysker.

[≡] Lone Møller-Hansen

[☒] Finn Günther

Ruth underviste om konflikt-håndtering på lederkonferencen i Vingsted Centeret. Med humor fik hun os til at indse vores egne håndteringsmekanismer. Er du en løve, der går til angreb, en opossum, der spiller død eller en springbuk, der stikker af, en skildpadde eller et næsehorn?

Hun talte om konfliktrappen og om, hvordan manglende tillid ofte er årsagen til en konflikt. Og hun slog fast, at »tillid staves tid«. Men mest interessant var måske det, Ruth ikke fik sagt. Hun antydede, at hun tidligere var en springbuk, der undgik konflikter, men nu ser hun konflikter som positive, anledninger til udvikling.

Du siger, at du nu elsker konflikter; hvad er det gode ved konflikter?

Før oplevede jeg det besværligt og unødvendigt at bruge tid på at belyse meninger og følelser. Jeg havde ikke tid til den slags. »Lad os bare komme i gang med at arbejde sammen – så skal det nok løse sig af sig selv«, tænkte jeg. Det har jeg sikkert med hjemmefra, hvor min hyperaktive far ikke havde tid til at tage sig af, hvad vi børn tænkte.

Nu oplever jeg, at den til tider smertefulde samtale er en nødvendig proces, for at vi kan forstå hinandens »logik« – og denne proces kan sikre et bedre samarbejde fremover. Men mest af alt måtte min kærlighed stå sin prøve: Jeg vil dig, lige meget hvor langt vi lige nu er fra hinanden.

»» Jeg vil dig, lige meget hvor langt vi lige nu er fra hinanden. ««

Der er plads i mit hjerte – suk – efter, at jeg har smidt modsatrettede følelser og tanker ud. Mine første erfaringer bragte mig tættere på forståelsen af Guds Riges kraft, der bliver synlig i sårbarhed, tilgivelse og genoprettelse – og det har givet mig blod på tanden.

Hvad må man under ingen omstændigheder gøre under en konflikt?

Undgå at skrive mails og sms'er i konfliktsituationen. Hvert skrevet ord er som mejslet

» Undgå mails og sms'er i konfliktsituationen. «

i sten. Det kan mistolkes og få større konsekvenser end ønsket! Tag telefonen eller tag vedkommende til side i en passende sammenhæng – enten for at du kan komme af med din undren eller for at lave en aftale om at mødes.

Tal ikke i vrede. Når følelserne koger, hører og ser man ikke klart. Du kan eventuelt sige, at du er vred og ønsker at gå en tur eller tage en pause. Intet skidt hører til under gulvtæppet! Hvis det er op til dig, så lad ikke tiden gå – hverken din psyke eller din fysik har godt af det. Alle mønter har to sider. Vælg aldrig side uden at have hørt sagen set fra begge sider!

Eksempel på en løst konflikt

De fleste af os har oplevet konflikter i menigheden. Det kan være mellem enkeltpersoner eller grupper af mennesker. I en menighed var der en gruppe, som andre så lidt skævt til. Gruppen ville gerne holde arrangementer, men ikke alle var helt enige om arrangementerne. Menighedsrådet var ikke begejstret og nok også nervøse for, om menigheden ville blive taget til indtægt

for gruppens holdninger. Men menighedsrådet var kommet til at love, at gruppen måtte holde et arrangement, og samtidig var der en vis frygt for konfrontation.

Da præsten inviterede til en dialog omkring det indbyrdes forhold og denne gruppes engagement, da løste problemet sig nærmest af sig selv. For fjendebilledet holdt ikke. Gruppen ville ikke noget, som kunne skade menigheden, og menighedsrådet fik lov til at godkende annoncer, så det kunne stå inde for arrangementet.

At turde sætte ord på problemet i en god tone og med nysgerrighed – det viste sig at løse det. Og menighedsrådsformanden næsten dansede fra mødet! En stor byrde var lettet fra hans skuldre.

Når livet bli'r til, må det elskes

For nogle år siden udgav forfatteren Carsten Jensen en bog med titlen ›År to og tre‹. Titlen kom sig af, at hans år nul var det år, hvor hans barn blev født. Ikke bare var barnet nul år; hans egen tidsregning var også startet forfra.

[≡] Mads Lindholm

[📷] Lars Jørgensen

Det er længe siden, jeg læste bogen, men dens titel var et af de mange brudstykker, der kom frem i min erindring, da jeg en dag i november for et par år siden selv oplevede en ny tidsregning begynde. Det skete den dag, min datter kom til verden.

År nul

Få øjeblikke efter Lina blev født, lød ordene: ›Downs syndrom‹. Vi havde ingen anelse om det på forhånd, og i de hektiske dage, der fulgte, oplevede jeg ikke blot et år nul, men nærmere en afgrund, hvor tid og sted forsvandt, og hvor det følte, som om det liv, jeg kendte, smuldrede mellem mine hænder.

Læger, sygeplejersker, psykologer og

socialrådgivere gav os information, og jo mere de fortalte, des mere syntes det liv, jeg kendte, at fortone sig. År nul. En ny tid. På alle måder.

Linas diagnose var ikke et valg, men et vilkår, som både hun og vi skulle indrette os efter. At finde ud af, hvad dette vilkår i virkeligheden betød, virkede uoverskueligt og umuligt i de første dage af hendes spæde liv.

Mere end en diagnose

Retten til at vælge og handle i mit eget liv ligger som et dybt fundament ikke kun hos mig, men vel hos de fleste mennesker – og måske særlig udpræget i min generation. Som barn af 1980'erne er jeg vokset op i en tid, hvor mulighederne hele tiden bliver større, valgene flere og horisonten dybere. På godt og på ondt, naturligtvis. Men at blive indrulleret i en verden, hvor handicap og udviklingshæmning pludselig var livets fortegn, var ikke noget, jeg havde tænkt som et muligt plot i min livsfortælling. Tværtimod følte det, som om valgfriheden var væk og mulighedsrummet forsvundet.

Når et møde med læger og sygeplejer-

sker sluttede, satte jeg mig ind til kuvøsen, hvor min datter lå. Og hver gang oplevede jeg en kløft imellem de kliniske ord og det nyfødte liv. Lina er født med Downs syndrom, men med tiden gled diagnoser og lægelatin mere og mere i baggrunden, for hendes liv er mere end en diagnose.

Særlige behov

At Lina har Downs, er ikke et valg hverken for hende eller os. Det er et vilkår, som vi skal leve med, og det er en fortælling, som vi skal indskrive i vores livshistorie. Hendes fødsel blev et år nul. Men nu lever vi både i år 2 og i år 2015. Tiden i og omkring os er ikke hørt op, muligheder og friheder er ikke forsvundet; de har bare ændret form.

Igennem Lina er vi blevet en del af en verden, der konstant søger at finde politisk rigtige ord for det normale og for det, der skiller sig ud. I det sprog er Lina et barn ›med særlige behov‹, som er det udtryk, der bruges til at beskrive noget andet end det normale.

På mange områder er Linas liv anderledes end de flestes. Men på andre områder er det slet ikke så forskelligt endda.

» Vi vælger ikke livet,
men vi vælger, hvordan
vi giver livet rum til at
udfolde sig. «

Ganske vist møder Lina flere specialtilbud, terapeuter og undersøgelser end de, der ikke har »særlige behov«. Men bag ordene og behandlingerne ligger den samme ambition som for ethvert andet barn, nemlig at skabe rammerne for en god barndom og dermed fundamentet for et godt liv.

Når livet bli'r til, må det elskes

Når ordene »Downs syndrom« i de første dage kunne føles mere som en dom end som en diagnose, handlede det om en følelse af magtesløshed, men også om mit eget stereotype billede af det normale liv. Siden er jeg blevet mindet om ordene i en norsk Mariavise, hvor det lyder: »Når livet blir til, må det elskes / og elskes fordi det er til. / Så vanskeligt er det at la' det få rum / få rum til at bli' hvad det vil.«

Jeg er vokset op i en mulighedernes verden, men samtidig i en verden, hvor grænsen for det normale bliver stadig mere hårfin, og hvor det, der skiller sig ud fra mængden, kan vælges fra. I mit år nul lærte jeg, at valget ligger et helt andet sted. For vi vælger ikke livet, men vi vælger, hvordan vi giver livet rum til at udfolde sig.

Dette er tredje artikel i en serie om *tro og spiritualitet* med fokus på, hvordan det åndelige liv blandt kristne leves i praksis. Målet er bl.a. at se storheden ved det åndelige livs mangfoldige udtryksformer. En gennemgående inspirationskilde er egne erfaringer og bøger om det åndelige liv af *Richard Foster*.

Spiritualitet – åndeligt liv i praksis

Spiritualitet kan opfattes som noget mystisk og udefinerbart, svævende og uhåndgribeligt. Noget for de særligt fromme eller indviede. Opremsningen kunne fortsætte, men faktum er, at spiritualitet kort sagt betyder: »Åndeligt liv i praksis«. Eller som broder Lawrence udtrykte det i 1600-tallet: »At praktisere Guds nærvær«.

[≡] Torben Andersen
[†] Collage: Ole Steen

Spiritualitet vedrører derfor alle kristne, og der findes mange former for spiritualitet. Der er mange måder at praktisere Guds nærvær på, men hensigten bør altid være at berige hinanden frem for at bekriige hinandens spiritualitet. Helt op i nutiden er kirkehistorien alt for fuld af eksempler på det sidste.

En vej til inspiration og gensidig forståelse er at se på styrkerne fremfor faldgruberne i de forskellige udtryksformer. I kristen spiritualitet må vi først og fremmest se på Jesus og hans liv i praksis og tage ved lære af ham. »Følg mig«, lyder hans kald, og det indbefatter også spiritualiteten.

Spiritualitet er troens og åndens liv i praksis

Selve ordet »spiritualitet« kommer af det engelske »spirit«, som igen kommer af det latinske »spiritus«, som betyder ånd. I Bibelen er her tale om en oversættelse af det hebraiske »ruach«, som betyder ånd, åndedræt, vind. Ny Testamente anvender det græske ord »pneuma« for ånd.

Spiritualitet handler om, hvad der driver og motiverer troen. Altså det, der gør troslivet levende. Konkrete handlinger som udmønter sig i det daglige liv – det et fællesskab (fx en menighed) eller en person gør med det, han/hun tror. Konkret handler det om, hvordan mødet og livet med Jesus udmøntes i dagliglivet både offentligt og

privat i fx gudstjenesteliv og andagtsliv. Bønnen, både i fællesskabet og personligt, er derfor bare en del af spiritualiteten. I bredere forstand drejer det sig om troens og Helligåndens liv hos den enkelte og i fællesskabet.

Flere faktorer udformer en spiritualitet

Personlige forhold: Opvækst og miljø, personlighed, undervisning, sociologisk sammenhæng.

»» Spiritualitet handler om, hvad der driver og motiverer troen. ««

Kirkelige sammenhænge: Forskellige kirkelige samfund og retninger har betonet forskellige sider af den kristne tro og derved også det kristne liv. Teologiske tilgange spiller ind.

Syn på samfund, kultur og historie: Nogle udformer en spiritualitet, som er meget samfundsforsagende. Man må trække sig tilbage og søge Gud. Andre argumenterer for, at ægte kristen spiritualitet kun kan finde sted ved at engagere sig i verden og det omkringliggende samfunds problemer. Andre søger at kombinere disse tilgange.

Strømme af levende vand

I kommende artikler vil jeg uddybe seks forskellige traditioner – eller åndelige

strømninger om du vil – inspireret af Richard Foster¹. Der er andre måder at se de åndelige strømme på (læs spiritualiteter), men jeg vælger at følge hans disposition:

den kontemplative tradition – at opdage det bøns-fyldte liv

hellighedstraditionen – at opdage det retskafne liv

den karismatiske tradition – at opdage det Ånds-fyldte liv

den socialretfærdige tradition – at opdage det medfølende liv

den evangelikale tradition – at opdage det Ord-centrerede liv

inkarnationstraditionen – at opdage det sakramentale liv

» *Forskellige strømme udsprunget af samme kilde – Jesus.* «

Billedet består af forskellige strømme, som forenes i en hovedstrøm, udsprunget af samme kilde – Jesus. I hans liv findes kilden til al sand kristen spiritualitet – også i forhold til Faderen og Helligånden. Derfor er kristen spiritualitet at praktisere Guds nærvær.

¹ Richard Foster, *Streams of Living Water*, (USA: HarperCollins Publishers, 2001)

En utrolig livsvej

›Jeg var som en robot, der lod mig rive med af tilfældigheder og fuldskab. Sådan beskriver den katolske præst **Benny Blumensaat** sine ungdomsår. ›Det blev en revolution i mit liv den aften, hvor en præst besøgte mig på den lukkede afdeling – da begyndte jeg at tage ansvar for mit liv.‹

» Den katolske kirke lefler ikke for tidsånden. «

[≡] Else Skov Villadsen
[□] Leif Jürgensen

Benny Blumensaats mors slægt var katolsk, hans far kom fra Indre Mission. Børnene blev døbt katolsk og gik i den katolske skole. Som dreng hjalp han præsten ved altret, og ligesom andre i kirken gik han til skriftemål. Da han var tretten år, døde hans far pludseligt af en blodprop. Benny fortæller om den dag, og selv efter så mange år mærkes det tydeligt, at det var en voldsom oplevelse:

»Udenfor min fars slagterbutik stod han om morgenen og vinkede til os på vej til skole. To timer senere kaldte skolelederen på os og fortalte, at far var død. Da vi kom hjem til mor, var hun som forstenet. Som 44 årig blev hun alene med seks børn«. På den tid gik Benny til undervisning forud for konfirmation, men efter den holdt han op med at gå i kirke: »Mit fundament vaklede,

» I de fleste mennesker er der inde bagved en dreng eller pige, der råber om hjælp. «

og fodboldkampenes »tredje halvleg« med alkohol blev længere og længere.

Forbrydelse og straf

Han gik ud af skolen efter 8. klasse og kom i gartnerlære. Så fulgte nogle år med både små (kirkebøssen) og store (biler) tyverier. Det kulminerede med flere ildspåstættelser. Første gang var han netop udlært. Han satte ild til det hus, han havde lejet et værelse i. Næste gang var det kasernen. Han forlod sin vagt og gik i byen for at drikke, kom tilbage og satte ild på sin belægningsstue. Seks brande var han skyld i, og hver gang lagde han sig til at sove på stedet. Hvorfor ved han ikke – kun at »det altid var i mine branderter, der blev brand«. Heldigvis blev han hver gang vækket, og heller ikke andre led fysisk skade.

»Pilgrimshuset« i haven bagved kirken er altid åben, dag og nat. Til bøn og stilhed.

Ét er straffe som arrest og fængsel, noget andet er avisoverskrifterne, som beskrev hans pyromanbrande: »Jeg ved, at jeg gjorde min familie meget ondt, og aviserne føjede lidt ekstra til for sensationens skyld. De glemmer, at det er menneskelige skæbner. I de fleste mennesker er der inde bagved en dreng eller pige, der råber om hjælp.

Vendepunktet

Til sidst – efter en påsat hotelbrand – blev Benny overført til mentalundersøgelse på den lukkede afdeling i Risskov. Da havde han forsøgt selvmord, men en aften kom hans mor og en nonne på besøg. De bad ham tale med en præst.

»Jeg ville ikke, men sagde for min mors skyld ja. Jeg lyttede til ham, og da han spurgte om lov til at bede med håndspålæggelse, gik jeg også med til det. Da skete der en stor forandring. Jeg følte en dyb indre fred, og jeg vidste, at den ikke kom fra mig selv. Næste morgen ringede jeg til nonnen og bad om en Bibel. Da jeg læste om røverne ved Jesus' kors, hørte jeg Jesus sige til mig: »Benny, følg mig!« Nu vidste jeg, at jeg måtte til skrifte hos en præst

» Benny blev overført til mentalundersøgelse på den lukkede afdeling. «

» og få tilgivelse for mine synder; det blev vigtigt for mig.«

Frihed – og bundet af løfter

Løsladt som 27årig blev Benny gartner ved Stensballe kloster. Her deltog han i diakoniarbejde, og så kom ønsket om at blive præst. Efter HF-eksamen gav biskoppen ham lov til at få præsteuddannelse i London. Her blev Benny viet som diakon, og efter et år med arbejde på hospice i London blev han præsteviet i den katolske kirke i Aarhus. »Ved begge vielser var mor med, og hun græd glædestårer«, siger han.

Han aflagde to løfter: om lydighed og om cølibat. Lydighedsløftet betyder bl.a. lydighed overfor biskoppen, som bestemmer tjenestestedet. Det sker, at børn spørger, hvorfor han har fingerring på, når han ingen kone har. »Det betyder, at jeg er gift med Gud og med kirken – og mine børn er jer i skolen og kirken!«, forklarer han dem.

Travle pastor Benny

Der er stor kontrast mellem det tidligere liv som kriminel og hverdagen som præst i Esbjerg. Fra kirkens forhal er der via kontoret adgang til præstens dagligstue, og under samtalen må Benny lige tale med en, der banker på døren. Menigheden har

Benny Blumensaat, katolsk præst:

- Esbjerg Skt. Nikolaj Kirke 1997-
- Køge 1996-97
- Tåstrup 1993-96
- Præsteviet 1993
- Født i Trige 1953

Pilgrimshuset indefra.

1.600 medlemmer, og Benny er næsten hver dag på besøg i hjem eller sygehus. Ofte gælder det personlige samtaler om fx dåb, firmelse (konfirmation) og ægteskab.

Undervisning og messe er vigtige præsteopgaver, og der er sproglige udfordringer: »I går var her en polsk præst – da

var der kø ved skriftestolen«. Menigheden dækker et stort geografisk område og omfatter bl.a. polakker, vietnamesere, afrikanere og tamiler. I flere år har Benny stået for pilgrimsrejser til Medjugorje i Bosnien, et valfartssted kendt for åbenbaringer af Jomfru Maria.

Moralske valg og livsvalg

En katolsk præst er forpligtet overfor pavenes læresætninger. »Det er jeg glad for i en tid, hvor meget i samfundet sejler«, siger Benny og fortsætter: »Den katolske kirke har en force, fordi den ikke lefler for tidsånden, heller ikke når det gælder abort. Det er forbudt: Livet er helligt fra undfangelsen.«

Har du et råd, når vigtige valg skal træffes?

»Mit bedste råd er at finde ind til stilheden og til nærvær med Gud. Det er en mangelvare i dag at være lyttende og stille, men vær ikke bange for stilheden. Jesus søgte ensomheden for at bede. Kirken er altid åben – gå ind i kirken, luk øjnene og fold hænderne. Kan du ikke bede, så lyt!«

Ingstrup som bogby

Sentenser på husmurene, bogcafé, bogfestival og 15 hvide bogskabe på hjul præger bybilledet i Ingstrup. Det har skabt mulighed for litteraturmission på en anden måde.

[≡] Hanne Kiel
[□] Ole Skagen

Menigheden er aktiv medspiller i de aktiviteter, der er knyttet til Ingstrup

som bogby. På kirkens mur citeres »den lille Bibel«¹ i den autoriserede oversættelse – både tekst og oversættelse er valgt ud fra et ønske om størst mulig genkendelighed for de forbigående.

Bogskabets titler ligger indenfor emnekredsen »Bibel og lødig kristen litteratur«. Bogbyens lager har udleveret en del relevante bøger, og menigheden har samlet de øvrige. Bøgerne sælges for 5, 10 eller 20 kr., og indtægten deles ligeligt med bogby-

projektet. Men det væsentligste er at formidle tro og evangelium til interesserede.

1. august afholder bogbyen festival med oplæsninger og foredrag, fællesspisning og musik. Kl. 20 afslutter sognepræsten arrangementet i baptistkirken.

1) Johannes-evangeliet, kap. 3, vers 16: »For således elskede Gud verden...«

Døbt

Bethelkirken

08.03.2015: *Pia Nielsen*, f. 25.11.1991

Odense

15.03.2015: *Allan Uhre Knudsen*, f. 03.02.1960

15.03.2015: *Louise Makkonen Thagaard*, f.

02.10.1992

22.03.2015: *Else Elizabeth Emming*, f. 16.04.1999

Silkeborg

22.03.2015: *Pacifique Gafizi*, f. 30.10.1996

Aarhus

26.10.2014: *Niels Roesdahl*, f. 19.08.1993

Optaget

Aarhus

23.01.2015: *Bjarke Niss Larsen*, f. 19.08.1994,

døbt 22.06.2009 i Bethaniakirken Aalborg

Døde

Bornholm

Nancy Kathrine Andersen, født 19.03.1923, døbt

10.12.1939 i Rønne, døde 10.04.2015

Bethelkirken

Agnete Nelly Jensen, født 19.09.1931, døbt

28.03.1948 i Sæby, døde 01.03.2015

Frederikshavn

Oda Elisabeth Andersen, født 22.10.1926, døbt

04.04.1943 i Sæby, døde 14.03.2015

Korskirken, Herlev

Inger Erichsen, født 31.05.1927, døbt 14.11.1948

i Kristuskirken, Kbh., døde 14.03.2015

Børge Leonard Nielsen, født 23.07.1925, døbt

05.05.1957 i Ørebro, Sverige, døde 01.04.2015

Kristuskirken, København

Jenny Jakobsen, født 19.01.1922, døbt i Apostolsk

kirke, døde 14.03.2015

Midtsjælland

Anna Birgitte Nielsen født 15.11.1945, døbt

02.10.1960 i Midtsjælland, døde 25.02.2015

Odense

Lis Brændholt, født 31.12.1946, døbt 06.10.1968

i Herlev, døde 18.03.2015

Sæby

Per Ludvigsen, født 06.07.1943, døbt 29.03.1959

i Sæby, døde 07.03.2015

Vodskov

Larzetty Jensen, født 15.12.1918, døbt 27.03.1932

i Gandrup, døde 07.03.2015

Østervrå Frikirke

Jørgen Voss, født 05.04.1942, optaget 04.04.2010

i Østervrå Frikirke, døde 25.03.2015

Aarhus

Arne Valbak, født 27.02.1929, døbt 07.05.1944

i Hjørring, døde 06.02.2015

Dåb og baptister hører sammen. Redaktionen har bedt Bent Hylleberg skrive om den kristne dåb set i relation til bladets temaer gennem 2015.

Vælg i dag, hvem I vil tjene

›Den gyldne middelvej‹ er et begreb, vi alle kender. Folk med humor siger, at vejen er gylden, fordi den sjældent slides! Ingen går på den. Vi går derimod i rabatterne – med risiko for at havne i grøfterne, der løber langs vejen. Sådan forholder det sig også, når kristne taler om nåde, dåb, tro og frelse.

[≡] Bent Hylleberg
[📷] Flickr

Vi er på vej mod den ene grøft, hvis vi taler om frelse og dåb uden at tale om tro og tjeneste. Et sådant dåbssyn kan begrundes på flere måder. Guds foregribende nåde betyder alt – Gud er alt, mennesket er intet. Guds vilje til at frelse er så stor, at troen intet betyder. Et sådant argument kan føre til, at alle former for dåb tolkes som spædbarnsdåb. Undertiden siges det ligeud: ›Enhver dåb er en barnedåb‹ – for her ses Guds handling til frelse tydeligst; her råber vores afmagt højest.

» Gud udvælger en del af helheden for at nå alt og alle. «

Den anden grøft

Hvor et sådant dåbssyn udfolder sig, kører baptister mod den anden grøft. Vi hører det ofte i vidnesbyrd fra dem, der døbes. Og hvad værre er, vi hører det fra prædikekestolene! Her understreges det, at dåben kun er en ›lydighedshandling‹. Afgørende er, at den, der døbes, har hørt Guds kald til omvendelse og dåb – og nu handler derefter. Men vi hører sjældent om Guds nåde, der frelser – også i dåben. Det er os, der ›vælger at blive døbt‹. Hertil følger sig en forbøn om Helligåndens udrustning til at tjene livets Gud.

Vejs midte

Noget halter – på begge sider af vejens midte. Dåb, tro og frelse anskues kun ud fra de døbtes perspektiv. Når der tales om dåb i Det Ny Testamente, hører vi derimod, at ›Herren føjede nogle til, som blev frelst‹¹. Dåben knytter os sammen som ét folk under én Herre. Dåben føjer os til Guds Folk, der er til for at tjene Guds Rige her og nu. Sammen med Guds Folk skal unge ›se syner‹ og gamle ›drømme drømmen‹. Alle døbte skal sammen have blik for, at Gud vil fortsætte Jesus'

gerning ved Kirken, der – i Åndens kraft – skal være redskab for Den Opstandne. Nu gælder det livsmod, tilgivelse, kærlighed, ret og fred. Det er Guds mission, hvorom alt drejer sig, i Hans – og i vores – verden.

Den bibelske tanke

Om dette bruger Bibelen fra først til sidst et velkendt begreb, nemlig *pagten*. En *pagt* er en *relation* mellem to parter. Gud er ›pagtens herre‹. Det folk, han vælger til at tjene sine formål, bliver til ›pagtens folk‹. Den bibelske ›pagtshistorie‹ har mange dimensioner, men alle Guds pagter har samme perspektiv: Gud vil igen favne alt, hvad han har givet liv. Perspektivet er universelt. Noa-pagten gælder skaberværkets redning.² Pagten med Abraham, der var stamfar til Israels folk, sigter mod alle jordens folkeslag.³ Gud udvælger en del af helheden for at nå alt og alle. Gud opretter også ›den ny pagt‹, for at ›hver tunge skal bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære‹.⁴

Gud er som ›pagtens herre‹ suveræn. Hans historie gennem verden tager overraskende sving – fordi ›pagtens folk‹ ofte gik dets egne veje. Følgelig må *relationen* mel-

1) Apostlenes Gerninger kap. 2, vers 47. 2) 1. Mosebog kap. 9. 3) 1. Mosebog kap. 12, vers 1-2. 4) Filipperbrevet kap. 2, vers 6) 1. Petersbrev kap. 3, vers 21; 1. Korintherbrev kap. 11, vers 25

» Dåben fører os til Guds Folk,
der er til for at tjene Guds Rige
her og nu. «

lem Gud og hans Folk være historisk frem-
adskridende, men den er altid personlig.
Derfor lyder det i varierede former: ›Vælg i
dag, hvem I vil tjene!‹⁵ Gud tvinger ingen!
Han forholder sig til sin pagts-partner ved
at kalde, nøde, opmuntre – med kærlighed.

Dåb som pagtstegn

Til en bibelsk *pagt* hører et pagtstegn. I
Noa-pagten er det regnbuen. I pagten med
Israel er det omskærelsen. I ›den ny pagt‹
tæller vi til to, nemlig dåb og nadver. De
gamle baptister talte med Bibelens eget
sprog om ›pagtstegn‹⁶. Gud kalder os ind
i en *relation* til sig. Vi må vælge at blive en
del af Guds Folk – i dåben, der er ›den gode
samvittigheds pagt‹. Og vi må udrustes til
tjeneste – ved nadveren, der er ›den nye
pagts måltid‹. Gud tager som nådens Gud
altid initiativet. Herpå forventer han vores
svar. Det er ›den gyldne vej‹ gennem Guds
historie – og gennem alt Guds folk.

5-16. 5) 5. Mosebog kap. 30, vers 19; Josvabogen kap. 24, vers 15.

Jeg går med blæk på kroppen!

Nogle af de valg, vi foretager os, er mere synlige end andre. Hvordan vi ser ud til daglig – vores tøjstil og hårfarve – er med til at sende en besked om, hvem vi er. Under den mere permanente kategori ligger en trend, der har vundet meget frem de seneste 10 år – nemlig tatoveringer. Jeg møder 22-årige Christian Madsen fra Bethelkirken i Aalborg til en snak om netop dette emne.

[≡] [📷] Lea Binta Kjeldgaard

Christian lægger konkret ud: »Jeg har altid været vild med tatoveringer. Da jeg var lille, bad jeg om penge til at købe tygegummipakker med de der midlertidige tatoveringer i – ikke fordi jeg ville have tygegummiet, men for tatoveringernes skyld. I skolen brugte mine kammerater og jeg lang tid på at tegne os på armene.« Herpå omtaler han sine tatoveringer.

Ankeret

– Ankeret var den første tatovering, jeg fik. Det var ret impulsivt på en studietur i Polen. Jeg havde bestilt en tid og skulle beslutte mig for, hvad jeg ville have lavet, så det var en hurtig beslutning. Jeg kan godt lide, at ankeret er et symbol for håb – at man altid kan håbe på noget bedre. Jeg har tænkt meget over, hvordan tatoveringer får mig til at fremstå, bl.a. gennem samtaler med min far. Han er af den gamle skole og mener, at tatoveringer sender et signal, som ikke nødvendigvis er positivt, men han

er jo også vokset op, dengang det kun var rockere og kriminelle, der havde tatoveringer. Nu om dage er det alle typer mennesker, der er tatoverede. Det er jo næsten lettere at møde personer med tatoveringer end nogle uden tatoveringer.

More love

– Den anden tatovering, jeg fik, var »more love« (mere kærlighed). Da jeg fik den, tror jeg, at jeg var ret naiv og tænkte: »Hvorfor kan vi ikke bare alle sammen elske hinan-

den?« Det er ikke for at lyde som en hippie, men det var for at signalere overfor andre, hvordan vi burde opføre os. I dag er det mere en påmindelse til mig selv. Derudover tænker jeg også, at Gud er kærlighed, så den betyder både mere Gud og mere kærlighed.

Lyset

– Den tredje tatovering, jeg fik, var lyset. Egentlig fik jeg den mest, fordi det var billigt, men jeg er blevet rigtig glad for den. Den minder mig om, at vi skal være lys i verden. Jeg synes, det er virkelig flot at have tatoveringer, men jeg synes også, at motiverne skal betyde noget for mig. Og så er det jo bare en form for pynt. Min mor tager øreringe i og udsmykker sig på den måde, og andre mænd går med armbånd eller halskæder. Jeg går med blæk på kroppen!

Langtidsholdbar

Christian peger til sidst på, at tatoveringer skal være langtidsholdbare: »For mig skal tatoveringer gerne gå hånd i hånd med det, jeg vil udstråle, og den person jeg er – og så skal det hænge sammen med den person, jeg gerne vil være fremadrettet. Vi bliver hele tiden påvirket og udvikler os, så balancen handler om at få lavet noget, der symboliserer, hvor man er nu, men som man også kan stå inde for om 40 år med det liv, man gerne vil leve, når man når dertil.

» Nu om dage er det alle typer mennesker, der er tatoverede. «

BaptistKirkens ledelse tager ordet. En efter en kommenterer de temaet for hvert nummer af bladet gennem resten af året. Svend Eli Jensen skriver om denne måneds tema: **At vælge**

Dit og mit valg

Vi skaber vores liv gennem de valg, vi foretager, og hvert eneste valg er med til at forme os. Ønsker vi ændringer, må vi vælge om.

[☰] [📷] Svend Eli Jensen

Som baptister har vi valgt at bekende vores tro på Jesus Kristus som frelser. Det valg giver os en ny vej at gå, nye værdier at leve på, og det påvirker vores relationer til andre. Med det valg har vi afgivet et løfte om at tjene Gud med det formål at bringe evangeliet ud til andre.

For at efterleve dette løfte har vi til stædighed brug for at blive udrustet og fornyet bl.a. gennem de samtaler, der finder sted

i vores fællesskaber – både lokalt i menighederne og i vores kirkesamfund.

Individualisme eller fællesskab

Det danske sekulære samfund er i dag præget af individualisme – hvem er jeg, hvad kan jeg få, opleve, hvad har jeg ret til?

Vi tager farve efter det miljø, vi lever i. Umærkeligt motiveres vi af de resultater, vi ser af vores indsats. Vi har derfor jævnligt brug for at blive revet ud af vores tanker og individuelle handlingsmønstre. Det sker kun ved at træde aktivt ind i fællesskaber

og deltage i samtaler med andre. Ved Jesus har vi fået et personligt nærvær med Gud – og pinsedag med Guds Ånd. Et nærvær, der netop forpligter os til at dele liv og tro med et åbent og kærligt sindelag. Vi må vælge at tænke »vi« og ikke »jeg«.

Diskussion eller dialog

Kommunikation er nødvendig i et kirkesamfund. Men hvordan kommunikerer vi med hinanden? Er vores måde at kommunikere på hæmmende eller fremmende for samarbejdet?

Præges samarbejdet af diskussioner med mangel på respekt for andres synspunkter, medfører det en negativ debat, der ofte fører til resignation og en opgivende holdning.

Ordet kommunikation kommer fra det latinske ord *cummunis*, og det betyder »at gøre noget fælles«. At kommunikere ved at dele, tale og ikke mindst lytte med henblik på at skabe fælles forståelse er at give liv til fællesskabet. Her har vi brug for Helligåndens hjælp. Uden Guds Ånd bliver vores

1) 2. Korintherbrev, kap. 3, vers 6

» Vi må vælge at tænke »vi« og ikke »jeg«. «

dialog om Skriftens ord ofte tveægget og farlig. »For bogstaven slår ihjel, men Ånden gør levende«, siger Paulus¹.

Hvad er det, der i dag binder os sammen?

Sådan spørges der. I stedet for at efterlyse svar, må vi hver især bidrage til at finde eller genfinde svaret. Udgangspunkt for opgaven må være det fællesskab, vi har fået foræret af vores forfædre.

Hvis vi vælger at resignere og trække os tilbage, dør fællesskabet. Vi må vælge at være deltagende og aktive i fællesskabet, vælge fællesskab frem for individualisme, vælge at bidrage til dialog frem for diskussion. Så lever vi op til det, vi har udtrykt i BaptistKirkens Fælleserklæring: »Vi vil skabe rum for en bred, tillidsfuld, visionær og konstruktiv samtale ...«.

Svend Eli Jensen

- forstander i Vodskov Baptistkirke
- næstformand i BaptistKirkens ledelse
- statsautoriseret revisor
- gift med Bente – sammen har de 3 voksne børn, 3 svigerbørn og 8 børnebørn

Kirkens ritualer markerer og bekræfter sammenhæng over tid, fællesskab i nuet, mening med livet og tillid til Guds evige kærlighed. Artikelserie: Døb – **vielse** – barnevelsignelse – begravelse – nadver.

Vielse

[ ] Søren Grarup
[ ] Lotte Holm Boeriis

I to vidners nærvær står brud og brudgom over for giftefogeden (præsten), som tilspørger hver af dem: »Vil du have NN som din ægtehustru/-mand?« Hertil skal de hver især svare: »Ja!«, hvorefter giftefogeden forkynder dem at være ægtefolk.

Det eneste, Bibelen siger om indgåelse af ægteskab, er: »Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød«¹. Men vi kan læse ganske meget om livet som ægtefolk og familie, især i formaningerne i Ny Testaments breve.

Selve vielsesritualet er blevet til efter folkelig skik – brudeslør, forlovere og »bytte-stole-leg« er en rest af brudeforretningen fra før kirken og staten blev involveret. Ved vielsen er præsten dronningens foged – en ikke-kirkelig funktion. Derefter træ-

der præsten igen ind i rollen som præst/gudstjenesteleder og leder menigheden i forbøn for de nygifte og lyser velsignelsen over dem. Forbønnen er kirkens egentlige ærinde ved en vielse.

1) 1. Mosebog kap. 2, vers 24 – gentaget af Jesus, se fx Mattæusevangeliet kap. 19, vers 5.

Kirkens kvinder i Burundi

Kvindernes Internationale Kampdag blev fejret verden over den 8. marts. Normalt går den nærmest hen over hovedet på mig. Jeg er ikke feminist og har aldrig fundet den danske ligestillingsdebat særlig interessant. Men når jeg møder kvinder her i Burundi og hører om deres vilkår, vækkes min kampgejst – her er der desværre stadig meget at kæmpe for.

[≡] Line Jul Hylleberg

[📷] Rasmus Hylleberg

De historier, som kvinderne fortæller, er nærmest ikke til at fatte. Sex er noget kvinder skal stille op til på kommando, og

de penge, som kvinder tjener, skal afleveres til manden. Hustruvold er almindelig, og kvinder kan ikke arve. Bliver man enke, overleveres kvinde og børn til en anden mand i mandens familie, hvilket ofte er skidt. I de grelle tilfælde betyder det, at børnene tages ud af skolen, og de må flytte fra deres hus, der overtages af et andet familiemedlem. Sådan er det selvfølgelig ikke i alle familier, men jeg har været her længe nok til at forstå, at der foregår alt for mange uretfærdigheder overfor kvinderne.

Forandring på dagsordenen

Mange NGO'er og kirkelige organisationer arbejder på at forbedre kvinders rettigheder og deres mulighed for medbestemmelse over deres eget liv. *Dutabarane*¹

har i deres arbejde sat kvinderne højt på dagsordenen. Den første udfordring er at få kvinderne til at tro på, at det kan ændres. Det sker blandt andet ved at sikre, at vold rapporteres, og sagen bringes for en domstol, og ikke mindst ved at den forurettede

1) Dutabarane er et Danida-støttet projekt, der har fundet sted i Burundi siden 2006, se www.baptistkirken.dk/om-baptister/international-mission/burundi/dutabarane/

» Hustruvold er almindelig, og kvinder kan ikke arve. «

kommer på hospitalet. I kirkerne undervises der også i, at basis i et godt ægteskab er kommunikation, og at beslutninger om familien bør diskuteres og gerne skal tages i fællesskab.

Kursus førte til forandring

På et besøg i en kirke uden for Bujumbura mødte vi to kvinder, som fortalte, hvordan det kursus, de har deltaget i, har styrket deres opfattelse af, hvordan et ægteskab skal være – altså uden vold – og de er meget taknemmelige for, at de deltog.

Den ene fortæller, at tidligere drak hendes mand pengene op, men han er stoppet, så nu er deres ægteskab blevet bedre.

At jeg også hører sådanne gode historier, gør det meningsfuldt at arbejde med kirken hernede og kæmpe for kvinderne. Jeg vil markere den 8. marts 2016! Vil du?

Fakta

- Line og Rasmus Hylleberg flyttede med deres tre børn til Burundi i januar måned og arbejder som BaptistKirkens udsendte.
- Hvis du vil følge med i arbejdet, så tilmeld dig deres nyhedsbrev via www.baptistkirken.dk eller tilmeld dig deres Facebook gruppe »Baptistkirkens udsendte i Burundi«.
- Støt arbejdet og de udsendte ved at sende en gave til konto 3201 10042879 mærket »Udsendte medarbejdere«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

» Den første udfordring er at få kvinderne til at tro på, at det kan ændres. «

Inspiration til rollemodel

[ ] Lise Weber-Hansen

Kvindenetværket i Danmark består af 516 kvinder mellem 40 og 95 år. Og der er plads til mange flere! Vi samarbejder med Kvinderne i Baptistkirken i Burundi og vælger hvert år, hvordan vi vil støtte kvinderne.

Det gør vi, fordi vi har indgået en samarbejdsaftale og forsøger at styrke dem som organisation ved at give dem mulighed for at søge tilskud fra os til forskellige aktiviteter som et supplement til de (få) penge, de selv tjener. I år har vi valgt at give tilskud til et todages seminar i april.

Seminaret, hvor der deltager to fra hver menighed – i alt cirka 200 – sætter fokus på kvindernes rolle, som »præstens kone«. Kvinderne oplever nemlig, at præstekoner har en særlig forpligtelse til at agere som rollemodel i kirken og i lokalsamfundet. På seminaret vil kvinderne få inspiration til dette. De vil også sætte fokus på, hvordan kvinderne selv kan øge indtjeningen i familien, fordi også præstefamilierne er meget fattige.

Hvis du vil støtte kvinderne i Burundi, kan du gøre det ved at melde dig ind i *Kvindenetværket* i Danmark og ved at bede for dem. Bed i så fald gerne for, at kvinderne i Burundi vil finde kræfter til at engagere sig i frivilligt arbejde og gøre en forskel for sig selv og deres familier og kirker.

Når drømme bliver til visdomsord ...

[≡] Bente Jensen

Kaffe efter korøvelse ... – her deler vi liv. Sorger og glæder bliver vendt i et trykt fællesskab. En aften fortalte en af soprannerne ivrigt og levende om en drøm, hun havde haft:

Gud havde samlet nogle stykker af os og bedt os om at gå op i boligkarreerne og fortælle om vores kristne tro. Jeg fik tildelt blok nr. 17 med 6 lejligheder og begyndte foroven. Ringede på til lejlighed efter lejlighed og fik en rigtig god snak med beboerne.

Da jeg var færdig, var jeg fyldt af glæde og begejstring. Det var gået rigtig godt, og nu jeg var i gang, syntes jeg godt, jeg kunne tage den næste boligblok med. Efter fuldført arbejde skyndte jeg mig hen til Gud og fortalte, at jeg også havde taget den næste blok.

Jeg forventede nok anerkendelse, men Gud kiggede tankefuldt på mig og sagde så: ›Den opgang var en andens arbejde!‹

Bliv i din egen opgang

Jeg har aldrig glemt den historie. Der var en pointe i den, som ramte mig, og i mange år derefter hang der en seddel foran mig på skrivebordet, hvor der stod: ›Bliv i din opgang!‹

Veludført arbejde er godt, hjælpsomhed og omsorg er gode egenskaber, men af og til bliver nogle af os for ivrige og har brug for at blive bremset i vores ageren, så andre kan komme til.

Så lær' det

Den enkle lille historie, den korte appel, en tegning med underfundig humor påvirker ofte mere end lange foredrag, kurser om selvindsigt m.m.

Storm P. var en mester i at tydeliggøre et budskab. Det samme budskab som i ovennævnte historie ses i en af hans dejlige ›fluer‹, hvor to vagabonder kommer gående hen ad vejen, og følgende ordveksling udspiller sig:

Artemis – nu ved jeg, hvad vi skal.

– Hvad skal vi?

– Vi skal la' vær!

POST

PP

DANMARK

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476